

[Bomholt.]

nisk Skole, skal Arbejdsgiveren betale Undervisningen, der vel kan sættes til 20—30 Kr. pr. Vinter, samt Rekvisitter, der kan anslaaes til 6—8 Kr. Det er store Beløb i Forhold til de Beløb, der her vilde blive Tale om, hvis Sagen ordnes paa lempelig Maade. Man skulde meget vel som i § 22 for Elevernes Vedkommende kunne have et Kartotek over Arbejdsgivere, der beskæftiger unge ufaglærte, og dersom samtlige Arbejdsgivere inden for et Omraade af den omhandlede Kategori betalte et mindre Beløb, vilde Formaalet være naaet. Dersom Arbejdsgiverne selv skal betale til Skolen, vil de interessere sig mere for den, og det vilde i saa Fald være ønskeligt, om de fik større Repræsentation i Nævnet. Vore Haandværkere ser jo med Stolthed paa de tekniske Skoler, som de har Hovedindflydelsen paa, og jeg har den Tyrkeretro, at den her omhandlede Kategori af Arbejdsgivere vil blive Ungdomsskolens bedste Venner, dersom det organisatoriske Grundlag derfor skabes. Blandt Udgifterne maa der regnes med et ikke ringe Beløb til Agitation for Tilslutning, og maaske der bør være Lovhjemmel for Tilskud til Beløbet.

Om Statskonsulenten, § 25, vil jeg sige, at han faar et meget uensartet Arbejdsomraade. Der er en fundamental Forskel mellem de faglige Ungdomsskoler og de frie Folkehøjskoler, og ved at samle dem under samme Ledelse kan der meget let ske Ubehageligheder. Folkehøjskolernes tilsynsførende maa være en Mand, der i aandelig Modenhed rager op over de fleste. Ungdomsskolens øverste Leder skal først og fremmest være Organisator, en praktisk Mand med Kendskab til det praktiske Erhvervsliv og de Krav, det kan stille til en Skole. At forene de to Personer i een kan maaske nok lade sig gøre en enkelt lykkelig Gang, men kan vi bygge en varig Ordning paa et saadant Tilfælde?

Jeg tilsiger den socialdemokratiske Gruppens interesserede Medvirken ved Behandlingen af Lovforslaget. I de sidste Vintre er der stigende Tilslutning til Aftenskole og Ungdomskursus. Der er al god Grund til at tro, at store Dele af Ungdommen vil arbejde med paa Opgavens Løsning, og jeg udtaler Haabet om, at Loven kan gennemføres i saa god Tid, at der kan blive Mulighed for et nyt Fremstød i den kommende Vinter.

Julin: Da mit Partis Ordfører for det foreliggende Lovforslag paa Grund af Sygdom er hindret i at være til Stede, skal jeg

paa Partiets Vegne fremsætte nogle Bemærkninger om Forslaget.

Jeg skal straks gøre den Bemærkning, at jeg maa være af den Opfattelse, at det for Forslagets videre Behandling her i Tinget ikke vil være formaalstjenligt ved første Behandling at trække Linierne saa skarpt op, at de eventuelle Meningsforskelligheder uddybes yderligere, idet en skarp Optrækning af Linierne og en alt for stærk Udpenning af Enkeltheder meget let vil kunne lægge sig hindrende i Vejen for et frugtbart Samarbejde i det kommende Udvalg.

At der med Hensyn til at komme de 14—18-aarige ufaglærte unge, navnlig i Byerne, til Hjælp er et Problem, som Samfundet ikke kan lade være med at gøre et Forsøg paa at løse, er der, mig bekendt, ingen Uenighed om. Naar Bølgerne er gaaet saa højt, som Tilfældet har været, siden Ungdomsudvalgets Betænkning blev afgivet, er det ikke selve Problemet Tilstedeværelse eller Ikke-Tilstedeværelse, der har været Aarsag til den ivrige Diskussion, som har været ført, og til den Kritik, der har været fremsat, men derimod den Maade, hvorpaa man tænker sig Problemet løst, og jeg tør nok antyde, at havde den højtærede Undervisningsminister fremsat det Lovforslag om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom, der var enslydende med det, Ungdomsudvalget fremsatte, vilde der i Dag fra visse Sider i alt Fald have blæst en Storm mod Ministeren i Stedet for som nu en blid og sagte Vind.

Jeg er af den Opfattelse, at Ministeren har handlet klogt og har valgt den eneste rigtige Konsekvens, at opgive den obligatoriske Ungdomsskole. Jeg hilser dette Skridt med Tilfredshed, og jeg skal hertil føje den Bemærkning, at det synes, at Ministeren i det store og hele har haft en heldig Haand med Udarbejdelsen af Forslaget om den frivillige Ungdomsskole. Men altsaa, der er et Problem.

Ved den Undersøgelse, som Ungdomsudvalget har ladet foretage, ganske vist kun ved Stikprøver, men dog reelt paa et bredt Grundlag, synes det at være godtgjort, at to Femtedele af de unge i Byerne og over Halvdelen af de unge paa Landet ikke deltager i nogen Undervisning efter deres Udskrivning af Børneskolen. Nu er Forholdet jo dette, at hvor gode Lærerkrafter en Børneskole end har, hvor god Klasseudelingen end bliver og hvor ypperlige Undervisningsmidler end Lærerne faar i Hænde, saa vil Klagerne over, at de unge ikke kan nok, ikke forstumme, ganske simpelt af den